

J.G. Bellet

De christelijke positie en de Heilige Geest

Handelingen 2:1-3 e.a.p.

Het is van het grootste belang voor ons als gelovigen, om te weten of de Heilige Geest teruggekeerd is naar de hemel na Pinksteren. En dat Hij opnieuw naar de aarde gezonden moet worden bij iedere opwekking in de Gemeente. Of dat Hij bij ons gebleven is op aarde, na die grote gebeurtenis op de Pinksterdag.

Het is bijna 20 eeuwen geleden dat een klein aantal discipelen van de Heer Jezus samen is in een bovenzaal om te bidden in afwachting van de *'kracht uit de hoogte'*. Deze zal, naar de beloften van hun Meester, binnenkort op hen neerdalen. Zij zijn zwak en vreesachtig (Joh. 20:19, 20) en onwetend over de raadsbesluiten van God over de volken en de Gemeente. Voor het merendeel hebben zij nog joodse vooroordelen en gevoelens. Deze kunnen alleen verdwijnen door de machtige werking van de Heilige Geest (Hand. 1:6; 10:45-47; 11:15-18). Zij hebben nog niet de noodzakelijke kracht om het Woord van God te verkondigen. Ze hebben van de Heer het uitdrukkelijke bevel gekregen om te wachten, tot die kracht hun door de doop met de Heilige Geest gegeven wordt (Hand. 1:4, 5, 8). Pas daarna vormen zij het lichaam van Christus, de Gemeente. Tot op dat moment is de orde en de inrichting, en zijn de voorrechten daarvan, hen nog onbekend.

Deze toestand blijft zo totdat de Heilige Geest op de Pinksterdag neerdaalt. Het verhaal hiervan staat in Handelingen 2:1-3: *'En toen de dag van het pinksterfeest werd vervuld, waren zij allen gemeenschappelijk bijeen. En er kwam plotseling uit de hemel een geluid als van een geweldige, voortgedreven wind en deze vulde het*

hele huis waar zij zaten. En er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen'. Zo wordt de belofte van Christus uit Joh. 14:16 vervuld: 'En Ik zal de Vader vragen en Hij zal u een andere Voorspraak geven, opdat Die met u zal zijn tot in eeuwigheid: de Geest van de waarheid'.

Volgens deze belofte zal de Voorspraak komen en eeuwig bij hen blijven. Op de Pinksterdag verschijnen aan ieder van hen niet alleen verdeelde tongen als van vuur, een beeld van de gaven en kracht van de Heilige Geest die hun gegeven wordt. Maar er komt plotseling uit de hemel een geluid als van een geweldige, voortgedreven wind. Deze vult het hele huis waar zij samen zijn. Dat is het getuigenis van Zijn persoonlijke tegenwoordigheid in hun midden. Zo wordt hen op een duidelijke manier, de komst van deze machtige en goddelijke Voorspraak aangekondigd. De Heilige Geest komt bij ons, en in ons, wonen tot in eeuwigheid. Hij verkondigt de heerlijkheid waarin God Zijn Zoon heeft geplaatst en die Hij ons met Hem zal schenken.

De aanwezigheid van de Heilige Geest verandert de houding van de discipelen helemaal. In plaats van vrees in hun hart, hebben zij nu moed en vertrouwen. Zwakheid maakt plaats voor kracht. En met een heilige stoutmoedigheid getuigen zij openlijk van Christus. Terwijl even daarvoor, de deuren van de plek waar zij zijn nog zorgvuldig gesloten waren (Joh. 20:19). *'En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen in andere talen te spreken, zoals de Geest hun gaf uit te spreken'* (Hand. 2:4). Bovendien wordt voor de eerste keer gesproken over de Gemeente¹ op aarde als verzamelpunt, waarbij de gelovigen zich voegen. Eenheid en liefde kenmerken hen, die er deel van uitmaken en iedereen kan dat zien (Hand. 2:44-46). De machtige werking van de Heilige Geest stelt ze in staat te volharden *'in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in de breking van het brood en in de gebeden'* (vs. 42). Deze vier kenmerken van hun getuigenis zijn van het grootste belang. Ze laten de geestelijke kracht en het inzicht in de gedachten van God zien door de Heilige Geest. Een andere vrucht van Zijn werking is het grote aantal zielen dat toegevoegd wordt. Door de dienst van Petrus worden die dag door het Woord ongeveer 3000 zielen bekeerd. Wij lezen ook in Hand. 4:4: *'Velen echter van hen, die het woord hadden gehoord, geloofden, en het getal van de mannen werd ongeveer vijfduizend'*. Deze bekeringen zijn niet het gevolg van buitengewone openbaringen, die tegelijk met de komst van de Heilige Geest plaatsvinden. Maar het zijn de gezegende vruchten van Zijn tegenwoordigheid in de harten van hen, in wie Hij met kracht werkt. Voordat de bekeringen plaats vinden zegt Petrus tegen

¹ Ekklesia (Hand. 2:47)

de menigte, die aangetrokken wordt door de gave van de talen: *'Nu Hij dan door de rechterhand van God is verhoogd en de belofte van de Heilige Geest heeft ontvangen van de Vader, heeft Hij dit uitgestort wat u en ziet én hoort'* (Hand. 2:33). Dit laat ons duidelijk zien, dat de apostel de vervulling van de belofte ziet in de gave van de Heilige Geest aan hen. Hoewel ze in de naam van Jezus Christus geloven, hebben ze tot op die dag Hem niet ontvangen. Daarna worden de bekeringen door Zijn kracht bewerkt, door middel van het Woord dat door Petrus gepredikt wordt. Petrus spreekt over de Heilige Geest, Die uitgestort is² en zichtbaar is in de vruchten, die de discipelen dragen door Zijn kracht.

Het gaat dus om de uitstorting van de Heilige Geest over de gelovigen, na de Hemelvaart van Christus, Die nu zit aan de rechterhand van God. De discipelen waren al gelovig, maar zij wachtten om door de Heilige Geest de noodzakelijke kracht te ontvangen, om van Christus te kunnen getuigen (Hand. 1:8).

Men moet deze twee dingen niet verwarren: het eerste is het neerdalen van de Heilige Geest en het tweede de gevolgen ervan. Hij is op aarde gekomen om bij, en in, de gelovigen te blijven en Zijn macht te tonen. Hij handelt naar die macht in de Gemeente, en ook in de wereld, door het getuigenis van hen, in wie Hij woont. Namelijk eerst in de apostelen en daarna in allen, waarvan Hij zich sinds die tijd heeft bediend.

In Handelingen 4 zien we een belangrijk tafereel. De oversten van het Joodse volk proberen het werk van God tegen te houden. Het wordt aan de apostelen, onder bedreiging, verboden in de naam van Jezus te spreken. Deze tegenstand van de vijand brengt de heiligen tot gemeenschappelijk gebed. Zij vragen God om Zijn werk voort te zetten, zielen te bekeren, te redden en te zegenen, zoals wij dat nog steeds nog wensen. Het lijkt erop dat wij in Handelingen 4 de eerste grote bidstond vinden na de komst van de Heilige Geest, hoewel er niet toe opgeroepen is. Wat vragen de vergaderde gelovigen? Niet of de Heilige Geest op hen gezonden wordt, want zij weten dat zij Hem al ontvangen hebben. Maar ze vragen of zij vrijmoedigheid mogen ontvangen, tegenover alle tegenstand die zij ontmoeten, om het Woord van God te verkondigen. Zodat de naam van Jezus verheerlijkt mag worden en Zijn macht onder de mensen gezien mag worden. Het antwoord wordt hun onmiddellijk gegeven: *'En terwijl zij baden, werd de plaats waar zij waren vergaderd, bewogen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het woord van God met vrijmoedigheid'* (vs. 31). In vers 32 en 33 lezen we: *'De menigte nu van hen die geloofden, was één van hart en ziel, en niemand zei dat iets van zijn bezittingen zijn*

² vs.33 zelfde woord als in 17

eigendom was, maar zij hadden alle dingen gemeenschappelijk. En met grote kracht gaven de apostelen getuigenis van de opstanding van de Heer Jezus; en er was grote genade over hen allen. De eenheid van hart en gedachte en het afstand doen van hun eigen belangen, voor het welzijn van anderen die in nood verkeren, kenmerkt hen. *En er werden steeds meer gelovigen de Heer toegevoegd, menigten zowel van mannen als van vrouwen* (Hand. 5:14). Zij die de Heilige Geest verzoeken, door de leugen in Zijn tegenwoordigheid te brengen, worden onmiddellijk door het goddelijk oordeel getroffen (Hand. 5:1-11). Door al deze feiten leren wij wat ons gebed moet zijn, of dat nu voor onszelf is of voor zondaars om ons heen.

Als de Heilige Geest teruggekeerd zou zijn naar de hemel, dan zouden wij wel kunnen vragen of Hij ons opnieuw naar ons toegestuurd zou kunnen worden. Dat Hij opnieuw tot ons zou afdalen. In dat geval zou de Gemeente teruggebracht zijn tot zwakheid en verlatenheid! Hoe kan ze dan nog getuigenis kunnen geven aan de wereld en de naam van Christus, en de waarheid van God op aarde verdedigen? Zonder Voorspraak, die een goddelijk Persoon is om de gelovigen op aarde te ondersteunen, zouden de gelovigen inderdaad wezen zijn. De Heer heeft juist gezegd dat Hij ze in die toestand niet zou laten (Joh. 14:18). Maar zo is het niet. Onze positie is niet die van de discipelen, die in zwakheid wachten op de komst van de Heilige Geest omdat Hij nog niet gegeven is (Hand. 1). Wij bezitten Hem en moeten, volgens Handelingen 4, gekenmerkt worden door kracht. Wij moeten een voorbeeld nemen aan het geloof van de apostelen en heiligen en hetzelfde gebed tot God richten als zij. Namelijk, dat wij vervuld mogen worden met de Heilige Geest om het Woord met alle vrijmoedigheid te verkondigen. Dan zal de genade met ons zijn en de liefde overvloedig zoals het toen geweest is. We mogen bidden dat de naam van Jezus verheerlijkt mag worden en dat veel zondaars, die tot op dit ogenblik nog ver van Hem zijn, zich mogen bekeren.

Dank God dat de Heilige Geest niet is teruggekeerd en dat wij Hem niet hoeven te vragen om terug te komen. Hij woont nog altijd in de Gemeente en in het hart van elke gelovige. Volgens de belofte van onze geliefde Heiland is dat zo (Joh. 14:16): *En Ik zal de Vader vragen en Hij zal u een andere Voorspraak geven, opdat Die met u zal zijn tot in eeuwigheid*. Dit laatste woord verzekert ons ervan, dat het niet mogelijk is dat Hij ons verlaat. Zolang de Gemeente op aarde is, is de Heilige Geest haar reisgezel, steun en gids. Hij is haar gegeven om haar in alle waarheid te leiden en om de dingen van Christus aan haar te verkondigen. En om Hem te verheerlijken in de harten van hen, die Hem toebehoren.

--

Bovendien vinden we in Johannes 16 Zijn werking in verbinding met de wereld in de woorden: *‘En als Die is gekomen, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel; van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; en van gerechtigheid, omdat Ik naar de Vader heenga en u Mij niet meer aanschouwt; en van oordeel, omdat de overste van deze wereld is geoordeeld’* (Joh. 16:8-11). Hier wordt ons de Voorspraak beloofd als Jezus opgevaren is in de Hoge. Bovendien is Hij niet tot de wereld gezonden, maar tot de discipelen: *‘Want als Ik niet wegga, zal de Voorspraak niet tot u komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden’* (Joh. 16:7). Sinds Hij is gekomen om bij de gelovigen te wonen, overtuigt Hij de wereld van haar toestand voor God. Namelijk zonde waaraan de wereld zich schuldig heeft gemaakt door Christus te verwerpen. Van gerechtigheid die geopenbaard is in de heerlijke positie van de gehoorzame Mens, die de wereld heeft verlaten en naar de Vader is gegaan. En van oordeel dat over de overste van deze wereld zal komen.

Is het getuigenis vanaf de Pinksterdag op aarde gegeven? Door de aanwezigheid van de Geest van de waarheid wordt de goddelijke arbeid in genade voortgezet. Daardoor worden veel zielen tot bekering gebracht en tot het geloof in Christus, die hun gerechtigheid is voor God. Dat heeft de Heer zelf tegen Zijn discipelen gezegd. Er zijn altijd bekeringen geweest, zonder onderbreking. Dat is het gevolg van het wonen van de Heilige Geest op aarde en van Zijn werking in de harten. Waaraan moet men dan de opwekkingen toeschrijven, die plaats hebben op verschillende tijden in de geschiedenis van de Gemeente? Daarop antwoorden wij, met een beroep op de al aangehaalde teksten, dat niet alleen het bestaan van de Gemeente, maar alle zegeningen na Pinksteren zijn te danken aan de tegenwoordigheid van de Heilige Geest op aarde. De gemeente heeft leiding ontvangen om moeilijkheden en gevaren op de weg te overwinnen.

Door de Heilige Geest:

- Worden de heiligen ondersteund tegen de macht en list van de vijand.
- Worden ze opgebouwd in het geloof.
- Wordt de dienst van het Woord voortgezet en de waarheid van God op aarde gehandhaafd.
- Wordt getuigenis gegeven aan de kracht van het bloed van Christus en aan de waarde van Zijn Naam voor God.
- Hebben alle opwekkingen plaats in de Gemeente.
- Worden alle bekeringen gewerkt.

Zoals een reservoir alle fonteinën voedt met water, zo zorgt de Geest van God op aarde voor het geestelijk leven van de heiligen. Hij geeft hen hulp in overvloed, die beantwoordt aan alle behoeften. Maar Hij is er ook voor zondaars, die Hem zoeken. Hij beantwoordt op die manier aan het geloof dat zich tot God richt.

Het feit, dat wij deze goddelijke en gezegende Persoon bij ons hebben, als levende bron van kracht en troost, moet ons zeker moeten aanmoedigen. Hij faalt nooit in Zijn zorgen voor de Gemeente. Hij openbaart Zijn kracht en het werk wordt volbracht. Laten wij onze zielen door God aanmoedigen om op Hem te wachten, zodat deze kracht ons tot zegen is en zondaars tot heil.

Zoals we weten uit Joh. 7:37-39, kan de Heilige Geest niet gegeven worden voordat Jezus is verheerlijkt. *'En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep aldus: Als iemand dorst heeft, laat hij bij Mij komen en drinken! Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit nu zei Hij van de Geest, die zij die in Hem geloven, zouden ontvangen; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet was verheerlijkt'*. Hieruit leren we, dat de Heilige Geest op aarde is gekomen om in de gelovigen te wonen en om de bron van hun vreugde en de kracht van hun getuigenis te zijn. Dit omdat Christus Zijn plaats aan de rechterhand van God heeft ingenomen, na Hem verheerlijkt te hebben door Zijn dood ³. De Heilige Geest komt in de gelovige wonen als getuige en zegel van de kracht van het werk, dat Jezus op het kruis heeft volbracht. Zijn tegenwoordigheid in ons, bewijst dat de zonde is weggenomen door het bloed van Christus. Wij zijn ervan bevrijd omdat de zonde is geoordeeld in de Persoon van Hem, die de zonde op zich heeft genomen op het kruis. In de ogen van God zijn wij even gerechtvaardigd als Hijzelf ⁴. Hij had niet uit de doden opgewekt kunnen worden als de zonde, die Hij op het kruis op zich genomen had, niet geheel weggedaan was. Het feit, dat onze Plaatsvervanger in de heerlijkheid is opgenomen, is de plechtige verklaring van God dat elke veroordeling voor de gelovigen voorbij is. Zij zijn nu aangenaam voor Hem, als Christus zelf. Zij zijn met Christus verenigd door de Heilige Geest, als leden van Zijn lichaam. Door Hem hebben zij deel aan Zijn positie en aan Zijn heerlijkheden ⁵.

Bovendien verhinderde de voorhang, die God tussen Hem en de zondaars had geplaatst zodat Hij voor hen verborgen was, dat zij tot Hem konden naderen. Zij

³ Joh. 13:31, 32; 17:4

⁴ Rom. 4:25; 8:34; Kol. 2:10

⁵ Ef. 1:6, 13, 19, 22, 23; 1 Kor. 6:17,19; 2 Kor. 1:21,22

konden Zijn liefde in al haar volheid niet zien. Maar deze voorhang is gescheurd door de dood van Jezus. De Heilige Geest is komen getuigen, dat deze dood alle veranderingen, tussen God en de mens, heeft weggedaan. Het bloed, dat in het heiligdom gedragen is, heeft de weg geopend tot de troon van God. Bovendien zegt de Heilige Geest, door het evangelie, dat de liefde van God geen afstand kan verdragen tussen Hem en de mensen. Het bloed van Christus is het middel tot verzoening voor allen die geloven. Het voorhangsel in de tempel is in tweeën gescheurd *‘van boven naar beneden’* ⁶.

In het licht van deze teksten begrijpen wij de betekenis van die woorden van Johannes: *‘De Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet was verheerlijkt’* (Joh. 7:39). Hij kon niet op aarde komen, tot zegen van mensen, zolang Christus niet verheerlijkt was. Dat vindt pas plaats als Zijn werk volbracht is. De Heer zegt ook: *‘Want als ik niet wegga, zal de Voorspraak niet tot u komen; maar als ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden’* (Joh. 16:7). In dit hoofdstuk wordt de Heilige Geest ons voorgesteld als handelend in de naam van de Vader en de Zoon, door wie Hij gezonden is. Hij heeft de raadsbesluiten van liefde aangenomen om ze te volbrengen. Daarom zegt de Heer van Hem: *‘Want Hij zal vanuit Zichzelf niet spreken, maar alles wat Hij zal horen, zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen’* (Joh. 16: 13, 14).

Wij zien dus, dat de Schrift over de tegenwoordigheid van Heilige Geest op aarde spreekt vanuit twee gezichtspunten. Allereerst als wonend in de Gemeente en daarna in iedere gelovige persoonlijk. Op dit tweede feit doelt de belofte van de Heer: *‘En in u zal zijn’* (Joh. 14:17). Wij blijven hier echter niet bij stilstaan. Dit wordt meer algemeen aangenomen dan het eerste. Uit de manier waarop men vaak spreekt over Zijn invloed toont duidelijk aan, dat veel christenen weinig begrijpen van de werkelijkheid van Zijn inwoning. Het lichaam van de gelovige, dat is de tempel van de Heilige Geest ⁷.

Het is voor iedere gelovige duidelijk, dat de aanwezigheid van de Voorspraak een machtige aanmoediging moet zijn om door het geloof te wandelen, in een geest van gebed en van toewijding aan Zijn dienst. Hoe ontmoedigend is dan ook de verkeerde veronderstelling, dat Hij naar de hemel is teruggekeerd. En dat we, met het oog op bijzondere zegeningen, om Zijn terugkeer moeten vragen! Zulke

⁶ Mark. 15:38; Hebr. 9:8, 11, 12; 10:19, 20

⁷ 1 Kor. 6:19

gebeden zijn niet in overeenstemming met de waarheid, dat Hij bij ons en in ons woont. Zij die zulke gebeden uitspreken zijn zich niet bewust van deze waarheid. Men vraagt ook soms een nieuwe uitstorting van de Heilige Geest. Ook dat is een foute gedachte. Want Hij is al rijkelijk over ons is uitgestort ⁸ en kan dat niet opnieuw worden.

Samenvattend geloven wij, dat als christenen samen komen zoals de eerste discipelen dat deden⁹, en om de zegen van God vragen, in afhankelijkheid van Zijn Geest, dat Hij er dan bij zal zijn. Hij zal hun gebeden leiden en hen in alle opzichten onderwijzen. Laten we bovendien niet vergeten, dat de Heer zelf Zijn tegenwoordigheid heeft beloofd aan Zijn heiligen die samenkomen in Zijn Naam. Dat wil zeggen, in gehoorzaamheid aan Zijn Woord ¹⁰. Als wij ons bewust zijn van de aanwezigheid van de Heilige Geest in ons, zullen wij Hem alle dingen in de Gemeente laten besturen, tot heerlijkheid van God en tot zegen voor van allen ¹¹. Ook versterkt de overtuiging van Zijn inwoning in elke gelovige, onze zielen in het gebed. Want de apostel zegt: *‘Want wat wij naar behoren zullen bidden, weten wij niet, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen’*. Hij werkt ook in ons hart zoals geschreven staat: *‘En Hij die de harten doorzoekt, weet wat de bedoeling van de Geest is, want Hij bidt, in overeenstemming met God, voor heiligen’*(Rom. 8:26, 27). En dat wil zeggen naar Zijn wil.

Bron: Le Messenger Evangélique 1923 – 236; Titel: La position chrétienne et le St. Esprit

⁸ Tit. 3:6

⁹ Hand. 4:1

¹⁰ Mat. 18:20

¹¹ 1 Kor.12:11